

[Helge Larsen.]

i dag, skal jeg på hans vegne gøre nogle bemærkninger om lovforslaget. Det er vist almindeligt, når der så ofte tales om manglende teknikeruddannelse, at man da tænker på den højere teknikeruddannelse i modsætning til den jævne uddannelse på vore tekniske skoler, men det gælder lige fra håndværkerlærlinge til de højest uddannede teknikere, vi råder over. Specialiseringen har skærpet kravene til de enkeltes dygtighed, og udviklingen kommer år for år med ubønhørlige krav om flere teknikere fra lærlinge til videnskabsmænd i bedste klasse.

Derfor ser det radikale venstre med glæde, at den højtærede handelsminister nu tager initiativ til denne betydelige tekniske kulturelle landvinding. Jeg tror, at det foreliggende lovforslag vil afgive en god og foreløbig tilstrækkelig vid ramme om den uddannelse, der dækkes af forslaget.

Ser mån på lovforslaget, som det er opbygget, må jeg først komplimentere den højtærede handelsminister for dets klarhed og overskuelighed; jeg er her ganske enig med det ærede medlem hr. Weikop. Der er adskillige begrundelser for lovforslagets fremsættelse. Jeg vil gerne have lov til at gå lidt nærmere ind på et par af dem.

Som allerede fremhævet af tidligere ærede ordførere har de tekniske skoler været og er inde i økonomiske vanskeligheder, og en forbedring er derfor påkrævet. Det forekommer mig, at det er en ganske betydelig forbedring, der stilles skolerne i udsigt ved dette lovforslag.

En anden årsag til, at forslaget fremsættes netop nu, er som allerede nævnt det voksende behov for teknisk uddannelse, men derudover jo også den ændring af undervisningen for teknikere, som uvægerlig vil blive en følge af den for nylig gennemførte nye lærlingelov, og dertil kan man vel også føje hensynet til de store årgange af unge, som gør det nødvendigt, at mulighederne for teknisk uddannelse bliver forbedret. Der er altså på disse mange områder den størst mulige tilskyndelse til at fremsætte dette forslag og søge det gennemført hurtigst muligt.

Det ærede medlem hr. Kryger var inde på nogle historiske betragtninger over de tekniske skolars udvikling og fremhævede

med megen ret, hvorledes håndværkerforeninger for op imod 100 år siden gjorde et meget betydeligt og fremsynet arbejde på at sætte disse tekniske skoler i gang rundt om i købstæderne og senere i adskillige tilfælde også på landet. Jeg er ganske enig i, at det fremsyn, der her blev vist af håndværkerne, er al anerkendelse værd, og der er grund til også at fremhæve de til tider betydelige økonomiske ofre, der er ydet fra håndværkets side til den tekniske undervisning. Sådant udviklingen former sig i disse år, er det vel imidlertid en naturlig ting, at der sker en centralisering af undervisningen i de tekniske skoler. Det vil jo i mange tilfælde blive en følge af den nye lærlingelov, men også uden den ny lærlingelov ville jo denne centralisering have fundet sted. Hvis ikke jeg husker meget forkert, havde allerede før den nye lærlingelov metalindustrien besluttet at gennemføre dag-skoleundervisning på centralskoler, og jeg ved, at [i] andre fag var man inde på samme tankegang og nu snart vil gennemføre, ja, måske allerede er i gang med at gennemføre den.

Det ærede medlem hr. Kryger sagde, at vi måtte være forsigtige med, at vi ikke kvæler de små tekniske skoler. Jeg er så ganske enig i denne grundbetragtning, men det må vist også erkendes, at udviklingen gør, at det i mange tilfælde vil være yderst vanskeligt at opretholde de små tekniske skoler i den form og under de forudsætninger, de hidtil har eksisteret. Jeg vil i denne forbindelse lige nævne et enkelt problem. Det er dette, om ikke netop mange af de små tekniske skoler vil kunne finde en ny og meget værdifuld arbejdsmark, hvis man interesserer sig for en omskoling eller optræning, hvad man skal kalde det, af de mange ufaglærte, som har vanskeligt ved at finde beskæftigelse, netop fordi de mangler en del forudsætninger for at gå ind i moderne produktion.

Et andet spørgsmål, som er blevet berørt, vil jeg også gerne sige et par ord om. Jeg skal ikke gå ind på det ømtålige område, der hedder forholdet mellem handelsministeriet og undervisningsministeriet og tilsynet med den tekniske undervisning; men jeg vil gøre opmærksom på, og også takke den højtærede handels-